

[Landbrugsministeren]

sker at opretholde et befolkningsgrundlag i landdistrikterne.

Hvad angår det sidste, har jeg netop udsendt det endelige cirkulære om landbrugslovens administration, hvori jeg har lempet uddannelseskra­vet og har præciseret en mere fleksibel administrationspraksis. Jeg er enig i, at det er vigtigt, at miljødebatten føres på en rimelig måde, og regeringen lægger vægt på, at landbruget lever op til dagsordenen af 18. november 1986 og de øvrige miljøkrav, men det skal ske på en sådan måde, at landbruget har mulighed for at tilpasse sig kravene. Regeringen har ment, at det offentlige her må bistå landbruget også økonomisk.

For det første har vi udbygget forbedringsloven, så den kan bruges i NPO-sammenhæng, for det andet har vi etableret en miljøstøtteordning, hvor især de mindre landbrug kan hjælpes, for det tredje har vi foreslået straksafskrivninger i forbindelse med miljøinvesteringer, og for det fjerde har vi i regeringens handlingsplan vedrørende havet omkring Danmark varslet forslag om kompensation til landbruget. Alt i alt nogle støtteforanstaltninger, der skulle hjælpe på den problemstilling, som hr. Poulsgaard frygter vil komme.

Poulsgaard (FP):

Der var ikke så forfærdelig meget at sige tak for. For det første vedrører mit spørgsmål den dagsaktuelle situation, ministerens svar vedrører årsskiftet 1986-87. Men siden januar måned – årsskiftet – er der stort set ikke solgt ét eneste landbrug. Det ved ministeren godt, og derfor kan jeg ikke forstå, at man henholder sig til årsskiftet 1986-87.

Jeg synes også, det er lidt pinligt, at ministeren i et liberalt parti her vil hjælpe et frit erhverv med en masse støtteordninger – støtteordninger, som man selv skal betale via skattebilletten. Det er ikke støtteordninger, dansk landbrug har brug for. Dansk landbrug har brug for, at det må være her, og at det får lov til at udvikle de produktionsformer, som det har forstand på.

Når ministeren ikke vil fravige bopælskriteriet, vil jeg gøre ministeren opmærksom på, at der jo er andre måder at undgå affolkning af landdistrikterne på. Man kunne lade disse landbrugsejendomme anvende til andre formål, f.eks. let industri og andet. Jeg må kon-

kludere, at det var et meget skuffende svar, jeg fik fra landbrugsministeren.

Lohmann (S):

I Statistisk Nyt fra landbrugsorganisationerne er der jo en klar tendens til, at gruppen af ejendomme fra 30 til 60 ha er stagnerende i prisudviklingen. Jeg vil gerne spørge ministeren, om hun er af den opfattelse, at priserne på landbrugsejendomme af den størrelse måske har toppet.

Landbrugsministeren (Britta Schall Holberg):

Jeg har ingen mening om og skal også nok vare mig for at udtale mig om priserne på landbrug. Men jeg vil i den forbindelse sige, at det naturligvis er umådelig vigtigt, at vi, når vi laver politik her i Folketinget, er opmærksomme på, hvilke konsekvenser det kan få for landbrugserhvervet; det kan vi vist alle sammen være enige om. Det maner til megen eftertanke og megen eftertænkning, når man laver foranstaltninger for landbruget i den situation, man er i i øjeblikket, hvor vi på andre felter, også i EF-politisk sammenhæng, kræver meget store ændringer i landbrugspolitikken. Det skal man være opmærksom på, når man tilrettelægger politik indenlands, om jeg så må sige.

Jeg kan altså ikke udtale mig med hensyn til priserne, men jeg kan sige til hr. Lohmann, at det er rigtigt, at der har været problemer med at sælge de mindre ejendomme, specielt fra 15 til 30 ha, og det problem har vi søgt at imødegå med den ændrede administrationspraksis og de lempeligere uddannelseskra­v, vi har stillet op i det administrationscirkulære, der netop er gået ud.

Jeg er ked af, at hr. Poulsgaard synes, det var et utilfredsstillende svar. Jeg skal gerne give hr. Poulsgaard mit svar, så han kan læse det en gang til. Jeg mener faktisk, at jeg bare i de fire punkter, jeg nævnte, viste, at vi faktisk fra regeringens side har gjort meget for at imødegå nogle problemer, som altså ikke har vist sig i statistikken. Når jeg taler om statistikken, er det selvfølgelig, fordi det er de tal, vi har. Men jeg kan sige, at vi også har brugt tiden siden, hr. Poulsgaard spurgte, til at ringe rundt og høre, hvordan realkreditinstitutionernes opfattelse er. Det generelle billede er, at der ikke kan tales om øjeblikkelige vanskeligheder, men at der er sket en